

ger en i Henhold til Bestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 17, Stk. 2, fyldestgørende Grund til Arbejdsvægring*). Af Kommunernes Udgifter til Understøttelse, for hvilke der herefter præsteres Arbejde, *refunderer Staten* $\frac{2}{5}$.

Da der ikke er nogen Tilknytning mellem denne Hjælp og den forsikringsmæssige Arbejdsløshedsunderstøttelse, har Regeringen ment, at der ved Hjælpens Udmaaling maatte anlægges almindelige Forsørgelsessynspunkter med afgørende Hensyn-tagen til Omfanget af den paagældendes Forsørgerpligter, men dog tillige tages Hensyn til, at arbejdsløse, der ved Indtræden i Socialforsikringen eller gennem andre Selvhjælps-bestræbelser har paataget sig betydelige økonomiske Byrder, stilles noget gunstigere end de arbejdsløse, der overhovedet ikke har ydet noget Bidrag til Forsikring.

Det var endvidere Regeringens Forudsætning, at Hjælpen ydes med et saadant Beløb, at det er tilstrækkeligt til at sikre den understøttede det fornødne til hans Underhold og til Opfyldelsen af hans Forsørgerpligter, og det var derfor foreslaaet, at Hjælpen efter Loven, bortset fra Sygdom, kun i ganske særlige Tilfælde kunde suppleres med Hjelpekassehjælp. Dette Forslag undergik ved 2. Behandling i Folketinget — efter Forslag af Udvalgets Flertal (Udvalget undertagen Svend Nielsen og C. O. Pedersen) den Ændring, at Ordene »eller store Forsørgerpligter« indføjedes efter »Sygdom« og Ordet »ganske« udgik.

Bestemmelserne i Paragraffens 2. og 4. Stykke, der imødekommer Ønsker, som ved 1. Behandling blev fremsat af Krag (V.), indsattes ved 2. Behandling, ligeledes efter Forslag af nysnævnte Flertal, tiltraadt af Socialministeren.

§ 4. Understøttelsen ydes af den Kommune, hvor Ansøgeren har og — for saa vidt angaar Arbejdsløshedskassemedlemmer — *i de sidste 3 Maaneder* inden Indgivelsen af Begæringen om Understøttelsen *har haft fast Ophold*. Andre Ansøgere skal have opholdt sig *6 Maaneder* i Kommunen. I særlige Tilfælde er Kommunalbestyrelsen berettiget til at nedsætte de nævnte Frister til det halve.

*) Ifølge denne Bestemmelse skal det ikke kunne anses for fyldestgørende Grund til at vægre sig ved at overtage et anvist Arbejde, at Lønnen for Arbejdet er lavere end den, paagældende har haft, naar Lønnen dog ikke er under den Timeløn, der i Henhold til Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere er fastsat for tilsvarende Arbejde, eller under, hvad der i den paagældende Virksomhed eller Egn sædvanlig ydes for tilsvarende Arbejde.